

Đường Con Đi

Phanxicô.123

Đường con đi bao nhiêu năm qua ở giữa đời chan
 Đời con như sương rơi mây tan, chẳng có gì. Hoa
 Là bụi gai trong nơi hoang vu nở đóa hồng, con
 hòa những hồng ân, êm đêm những mùa xuân. Trong Chúa
 huệ giữa đồng xa, Chúa dệt áo lụa hoa. Con bước
 nhìn thấy tình yêu trong cảnh giới huyền siêu. Con hiến
 yêu con như trẻ thơ. Người dẫn đưa qua mọi bến
 lên nơi cao hoàng cung, chẳng dám quên thân phận khổ
 dâng con tim nhỏ nhoi. Người khăng ban cho cả đất
 bờ. Đất rộng trời cao xá gì, nắng soi sáng đẹp đường đi.
 cùng. Xin nhặt lời quê ý hèn, nói lên phúc lộc đời con.
 trời Lấy gì để mong đáp đền suốt ơn thăm gọi triền miên.
 Tri ân Người suốt đời. Nhớ ơn cao vời. mà
 chẳng nói nên lời. Mây bay về cuối trời,
 tháng năm bên Người lòng êm đêm thanh thoi.